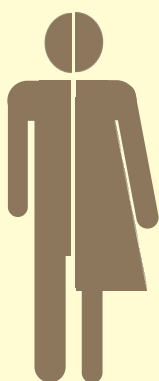

SEXTING

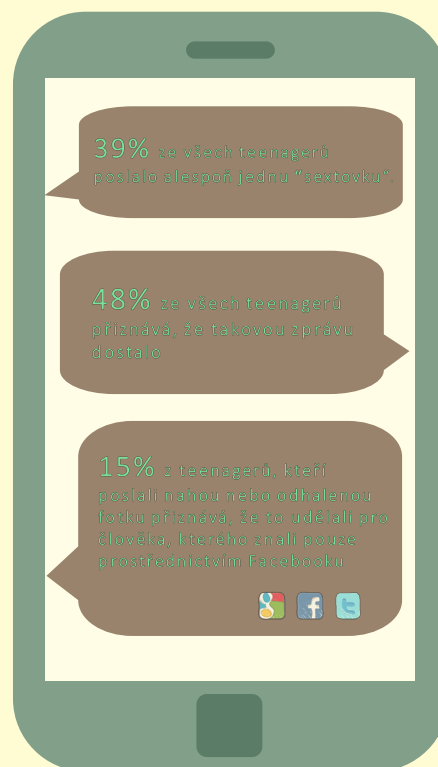

TEENAGEŘI A SEXTING

47% JSOU KLUCI
53% JSOU HOLKY

Většinou to začíná nevinně, ale po čase se to může stát holým bojem o život. Tohle vystihuje příběh 16-ti leté Míši, která se nebála a svůj příběh nám svěřila.

#NOCYBERBULLYING

!TVOJE TĚLO JE JEN TVOJE!

aneb Sexting

SEXTING

Ahoj, jmenuju se Míša a je mi 16 let. To, co teď čteš, by měla vědět každá holka i každý kluk nejen v mém, ale i v každém jiném mladém věku. Nakonec, i když si to přečte tvoje mamka nebo tvůj táta, vůbec to neuškodí.

Možná se právě tobě stalo něco podobného, jako mně. Proto také vím, že člověk v této situaci potřebuje pomoc nejen od dospělých, ale i od svých vrstevníků - kamarádů.

Když se začal psát můj příběh, vůbec jsem nevěděla, co slovo **“sexting”** znamená. Mám za to, že ty bys to dopředu vědět rozhodně měl/a, aby sis dal/a pozor, co na internetu vlastně podceňuješ. Tohle slovo vzniklo ze slov **“sex”** a **“texting”**. K tomuto výrazu se přiřazuje se i mnoho dalších, jako je **“SELFIE”** nebo **“CYBERSEXTING”**.

Je mi jasné, že angličtinu ovládáš, takže víš, že sexting znamená SEX a TEXTOVÁNÍ.

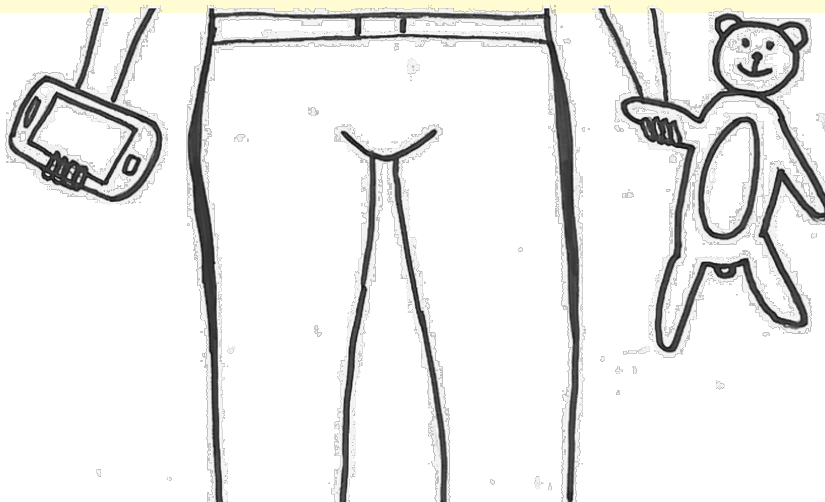

FACEBOOK, TWITTER, TUMBLR, FLICKER, MMS, SKYPE A DALŠÍ SÍŤ.

Hádám, že alespoň na jedné z těchto stránek máš svůj osobní profil a jsi často aktivní – online. Přes tyto sítě si hlavně mladí lidé posílají fotky, zprávy, ale dokonce i videa se sexuální tematikou. Většinou jsou to partneři, kamarádi nebo známí.

Říkáš si: „Na tom snad není nic špatného, ne? Když jsou partneři!“, ale věř mi, že to pak může být zlé, vždyť to za chvíli uvidíš.

Teď je tedy ten vhodný čas pro můj příběh. Nemusíš ho číst, ale myslím, že je dobré vědět, co se opravdu stalo, a kam takové nevinné posílání fotek může zajít.

BYLO TO TAKHLE ...

Bylo mi čtrnáct, téma sex pro mě bylo něco jako pokoj, do kterého nesmím. Něco, co tě zajímá, děsí, vzrušuje, co je zakázané, nevíš, co to znamená, co to obnáší... Ale ty to chceš dobít jakkoliv je to možné, alespoň trochu proniknout do světa dospělých...

Měla jsem kluka, měli jsme se hodně rádi a vídali jsme se každý den. Říkala jsem si, že mám něco, co jiné holky v mém věku nemají – lásku, péči, někoho druhého po svém boku, oporu, důvěru. Zkrátka jsem měla trošku nos nahoru, ale to netrvalo dlouho. Můj kluk, Marek, byl starší než já. Bylo mu, jako je teď mně, 16. Nikdy po mně sex jako takový nevyžadoval. Ano, přiznávám, rádi jsme se vzájemně dotýkali, všude, ale na sex nedošlo.

Pak mě jednou moje kamarádka přesvědčila, abych si udělala profil na Facebooku. Já si říkala „Proč ne? Může to být legrace!“. A musím uznat, že pár dní to legrace byla. V přátelích jsem měla pořád víc a víc lidí a seznamovala jsem se s novými mladými lidmi jako jsem já. Marek svůj profil na Facebooku už dávno měl. Přidal si mě, a tak jsme k sobě měli hned blíž, bylo to skvělé! Facebook prostě neměl chybu! Psali jsme si spolu neustále. Často až do hluboké noci nebo během školního vyučování. Nebyla jsem, jako mnozí, závislá na Facebooku, ale na psaní si s Markem.

Jeden večer, když jsem byla sama doma, jsem si psala na chatu s Markem a on najednou začal... Poslal mi svou fotku po tréninku jen v ručníku a já ucítila ten pocit vzrušení, který jsem neznala. Možná proto, abych ho poznala víc, jsem mu poslala i já svou fotku v podprsence. Pokračovalo to ale dál... až tak, že jsem se mu vyfotila nahá. Ani na vteřinu mě nenapadlo, že za dva měsíce se probudím v nemocnici. Ale to moc pospíchám. Od té doby to tak chodilo denně - série fotek a nějaké ty zprávy...

Po nějaké době jsem si na svůj list přátel přidala jednoho hezkého kluka z mojí a Markovi školy - začali jsme si psát. Když to ale zjistil Marek, začal hrozně žárlit. Bylo toho na mě moc, a tak jsem mu po několikáté hádce řekla, že ho nenávidím za to, jaký je žárlivec! Tak to mezi námi všechno skončilo, ale něco nového vlastně začalo. Dva týdny se nic nedělo. Tedy, aspoň já jsem si to myslela. Šla jsem po školní chodbě a najednou si na mě lidi začali ukazovat a šeptali si. Byla to zvláštní situace, ale nevěděla jsem, co mají vlastně za problém. Až dokud jsem nepřišla domů a neotevřela internet. Moje nahá fotka se totiž objevila na zdi jedné stránky a u ní bylo v popisku napsané: „Tak, co na ní říkáte?“. V tu chvíli, jakoby vám někdo vytrhnul srdce a zároveň vaší čest a důvěru v lidi a všechno hodil do ohně. Všechno prostě zmizí a už se nevrátí. Co jsem měla dělat? Slzy se mi kutálely po tvářích a kapaly na klávesnici. Nic jsem neviděla, necítila, byla jsem zoufalá. Tu fotku totiž mohlo vidět tolik lidí, že si to nedokážete představit. Někdo mě na ní označil. Při každém pípnutí jsem zvedla hlavu a četla si komentáře pod fotkou – NEJVĚTŠÍ CHYBA!

„Střílel bych tyhle husy!“ – Ano, až tak daleko to zašlo. K té fotce psali i lidé, které jsem neznala, to mě děsilo nejvíc.

Další ráno jsem nešla do školy, ale za školu. Odpoledne jsem ale potkala Táňu, mojí nejlepší kamarádku, a ona dělala, že mě nezná!

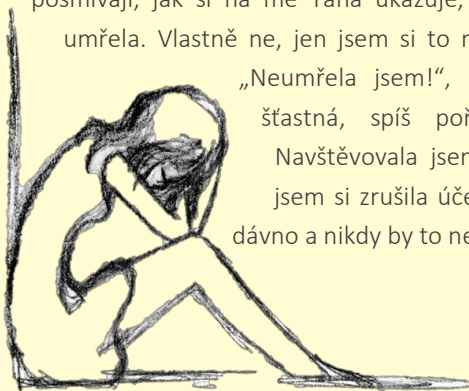
Nenáviděla jsem Marka za to, co mi udělal, ale druhý den už jsem bohužel do školy musela. S kapucí přes hlavu jsem vešla do třídy. Když mě uviděli, všichni ztichli a někdo se zpozvdálí chichotal. Cítila jsem, jak rudnu. Už jsem byla u své lavice, ale v tu chvíli přišla největší oblíbenkyně třídy a zasedla mi místo. Všichni se smáli. „To je moje místo“, roztřásl se mi hlas, snažila jsem se nebrečet. Horší pocit ponížení jsem nezažila. „Tamto bylo tvoje tělo, mimochodem nic moc,“ smích „a taky jsi ho ukázala všem“, a zase ten odporný smích. Chtěla jsem říct něco na mojí obranu, ale co?

Přestala jsem chodit do školy. Moje máma se všechno dozvěděla až o týden později, díky mojí sdílné třídní. Já jsem s ní o tom ale mluvit nechtěla. Urážky na Facebooku nebraly konce. Každý na mé škole tu fotku viděl, ze stránky ji nikdo neodebral - proč taky, že? Koho zajímá, že někoho málem připravila o život? Nikoho. Den co den mi chodily zprávy, jak výsměšné, tak i výhrušné. Moje mamka běhala celý den po škole, a když přišla domů, křičela na mě, že jsem ztrapnila celou naši rodinu. Měla pravdu. Už jsem ji nechtěla dál ztrapňovat. Jednou jsem někde četla, že umírání je jako usínání. Na kus papírku jsem napsala „Nenávidím Tě Marku.“ A vzala si celé plátíčko prášků na spaní. Zapila je. Pak další a další.

Vlastně měli pravdu. Bylo to jako usínání. Plakala jsem a myslela na to, jak se mi posmívají, jak si na mě Táňa ukazuje, stejně jako ostatní. Pak jsem prostě usnula, umřela. Vlastně ne, jen jsem si to myslela. Probudilo mě bílé nemocniční světlo.

„Neumřela jsem!“, uvědomila jsem si. Nevím, jestli jsem byla šťastná, spíš pořádně překvapená. Potom to šlo rychle.

Navštěvovala jsem psychologa, přešla na jinou školu a hlavně jsem si zrušila účet na Facebooku. To jsem mohla ale udělat už dávno a nikdy by to nedošlo až do této situace!

Takže co máš vlastně dělat ty, když tě někdo, od koho to nečekáš, zradí? A jak tomu můžeš předejít?

To ti hned povím, nepřestávej prosím číst. Já jsem sice se štěstím přežila, ale v mnoha případech to může dopadnout hůř, když to lidé nechají zajít až moc daleko.

JAK TOMU PŘEDEJÍT ?

- Nenech se přemluvit!
- Neztrácej zábrany. Ať jsi jakkoliv vzrušená/ý, nedělej to. Je mnoho jiných způsobů!
- Není to jen vtip. Budeš mít pocit, že je, ale teď už víš, jak to může zajít daleko!

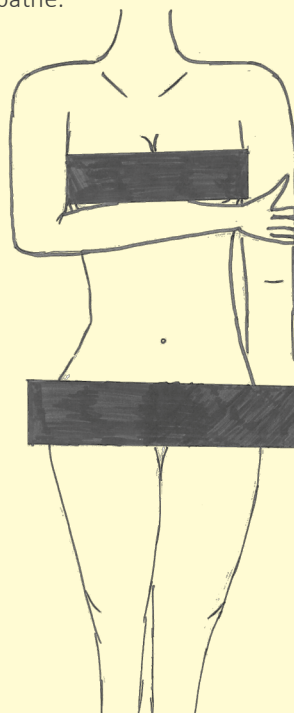
!Zkrátka měj silnou vůli a neztrácej nad sebou kontrolu!

Existují různé studie, jako Watch Foundation, které zjistily, že 80% fotek, které jsou směřovány jedinému příjemci, skončí stejně někde na netu, i když si myslíš, že to není možné.

Nejhorší na tom je, že tvoje fotka ze čtrnácti, tě pak provází až do tvého budoucího zaměstnání. Na internetu totiž zůstane už napořád. Pokud jsi ale svou fotku už někdy poslala, jako já, neboj se, vezmou tě do práce! Je totiž možnost ten tvůj přešlap zviditelnit!

Ted' si říkáš: „ Ale, co když mě můj kluk už nebude mít rád, když odmítnu, co když mě odkopne za to, že jsem srab?“ Tak v tom případě si najdi lepšího, tenhle za nic nestojí! Je to jen tvoje věc, co chceš a co nechceš. Nikdo nemá právo tě přemlouvat. Řekni NE a pak si hned najdi někoho lepšího, kdo tě nebude do ničeho nutit!

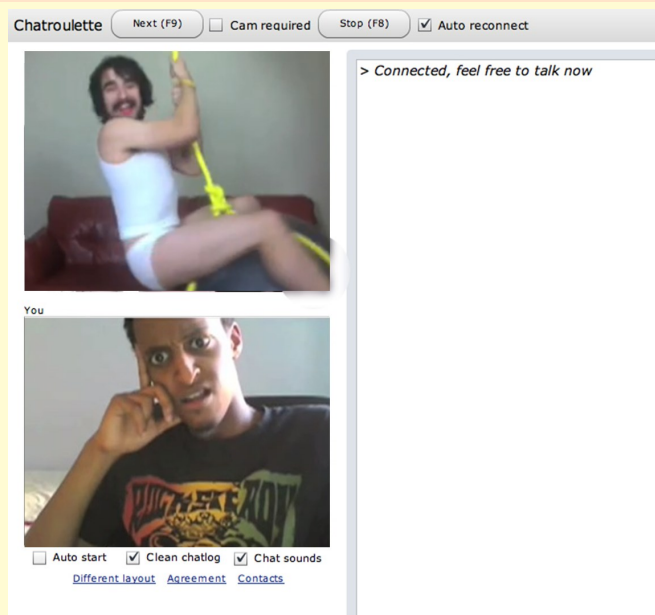
Pokud máš ted' strach, že uděláš chybu, odstraň si pro jistotu všechny, které neznáš, z přátel. Když totiž pošleš nahou fotku jen pravému kamarádovi, stačí ho poprosit, ať fotku smaže, ale když jí má neznámý člověk, je to špatné. Vůbec nevíš, co máš čekat.

Ale aby se nemluvílo pořád jen o mně a Facebooku.

Nezapomeň ale i na ostatní stránky. Třeba celosvětové Omegle nebo Chatroulette. Tyhle dvě stránky fungují tak, že ti vyhazují náhodného kamaráda na chat i na videochat. Tihle, často okouzliví chlápci, jsou ale taky často úchylové a mají odhalené fotky z mladých holek, jako jsi právě třeba ty. Představ si, že se na kameru ukážeš tomu nejkrásnějšímu Italovi, jakého jsi kdy viděla a za týden narazíš na své striptýz video například na Facebooku nebo na Youtube.

Malér.

https://www.youtube.com/watch?v=W6DmHGYy_xk

Tohle je sice všechno pěkný, vid', ale co s tím? Neboj, mě to taky nikdy nenapadlo, nikdo mě na to totiž předtím neupozornil. Tebe taky ne, já vím, proto jsem teď tady.

Kdo ti pomůže:

Pokud cítíš, že nejsi psychicky v pořádku, zavolej si na poradenskou linku, nebo jdi za školním psychologem. Prostě se někomu svěř! Musíš překonat strach a stydlivost a svěřit se, uznat svojí chybu.

Čím rychleji všechno vyklopíš, tím lépe a efektivněji se to dá vyřešit.

Zamysli se nad tím... Prosím.

Neměj strach, tebe nikdo za nic trestat nebude!

Pak tu jsou taky různé organizace. Ale na ty je čas až tehdy, kdy překonáš sám/sama sebe a všechno to vysypeš.

www.saferinternet.cz

www.linkabezpeci.cz TEL.: 116111

www.bezpecnyinternet.cz

<http://aplikace.policie.cz>

Článek o sextingu :

<http://zpravy.aktualne.cz/domaci/sexting-fenomen-ktery-nicici-zivoty/r~9b074eba3cbe11e4b6a30025900fea04/>

Na závěr bych ti chtěla říct, že doufám, že nikdy nebudeš potřebovat pomoc tak nutně jako já. Teď už aspoň víš, jaká jsou na netu nebezpečí a jak si případně pomoci.

Všechno je to v Tvoji hlavě!

Pokud tě tohle téma zaujalo, mluv o něm, piš o něm! Dej vědět o svém příběhu, ať se tento problém rozšíří i díky tvojí zkušenosti.

Měj rozum :)

*Materiál **Tvoje tělo je jen tvoje, aneb sexting pro Tebe** připravily:*

Adéla Adamová, Barbora Kubrová, Kateřina Pšeničková a Karolína Mondeková
ze ZŠ Lupáčova v Praze, ve spolupráci s **Národním centrem bezpečnějšího internetu**
v roce 2014.

**safer
internet.cz**

NIDV
NÁRODNÍ INSTITUT
PRO DALŠÍ
VZDĚLÁVÁNÍ

*Materiál byl vytvořen na námět brožury **So you got naked online** vydaného Jihozápadní společností pro vzdělávání a Safer Internet Centrem pro UK v roce 2012.*

Toto dílo podléhá licenci [Creative Commons Uvedte autora-Neužívejte dílo komerčně-Nezasahujte do díla 3.0 Česká republika License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/).